

resnici, da biva Bog v najsvetejšem zakramentu. Ni čuda, da Vam beseda teče lahko in gladko, da se logično vrsti misel za mislijo. Oblika vendar ni dovršena. Pogrešamo zlasti krepkih rim. Večinoma so vse na poudarjen *é*: srce — skoro že; me je — njemu se; mi je — krepko me; — tebi le — oziram se itd. Tako ne smete. Tudi apostrofi so odveč. Kakor namreč od drugih, tako zahtevamo tudi od Vas, da naj se verski predmeti obdelujejo v najlepši obliki. Nikdar ne bomo trpeli, da naj bi bilo za „pobožne ljudi“ vse dobro. — Prav to rečemo tudi o drugi: „Zgubljena ovčica.“ Nekoliko predolga je, pač pa je polna hvaležne ljubezni do Jezusa, dobrega pastirja. „Pastirčka“ imenovati ga ne smete, ker je dovolj velik in umen, da ima ime „pastir“. — Le tako naprej! Ako se boste vspeli še nekoliko više v tehniki, gotovo boste mogli v marsikateri duši vzbuditi čistih čustev in blagih mislij, kakor ste jih že izrazili v omenjenih pesmih.

G. Pavlov: „Ostavljeni pevec“ (alegorija), prva „pesem“ in „Slavčku“, druga „pesem“. „Ako najdejo milost v kritiških Vaših očeh, naj zagledajo čim preje beli dan v „Dom in

svetu“. Tako ste nam pisali. Nikar „milosti“ prositi! Dobra stvar se priporoča sama. Te milosti jima ne moremo izkazati, da bi „beli dan“ gledali v listu. Preslabo sta napravljeni, pa tudi duha nista prav posebnega. „Alegorija“ Vaša je prava „uganka“; nismo vedeli, kaj hočete ž njo pokazati.

Kadar širijo se zvoki
s strun na harfi moji,
vspavajo me v sen sladak,
zabljeni za kruh so znóji . . .

To je menda kaka „eolska harfa“, ki svira sama, ker drugače si ne moremo misliti, kako bi ubirali strune in — spali. Tudi se nam zdi posebne vrste otrok ta, ki stega po „zvezdici vrh neba ročice tako, da se utruji — koprnenja“. „O sen sladak! iz Tebe nisem več prebudil se otrok nežni“: dajte, dajte — le vzbudite se, in bo za Vas bolje, kakor če samo sanjate. Premalo realnega življenja, premalo logičnega mišljenja! Življenje vzemite, kakor je; opazujte, kaj je v njem resničnega, in vam ne bo treba peti:

A vam, o strune zvoke,
otročjih dnij spomin,
na veke zvest ostanem
jaz, jada, boli sin.

M. B.

Vabilo na naročbo za l. 1900.

Ni nam v mislih, da bi z obilnimi obljubami pridobivali naročnike, četudi si jih želimo. List brez naročnikov je obed brez gostov. Upamo pač, da smo jih pridobili z dosedanjim delom.

Nikakor pa ne želimo naročnikom samo nakladati neki naroden davek, temveč želimo podajati jim toliko, da jim ne bo žal za naročnino.

„Dom in svet“ ne bo samo z a b a v a l, ampak tudi učil. Trudili se bomo, da bo vsa tvarina tehtna brez praznih besed. Smer lista je prijazna realizmu, naše naziranje je pa krščansko-versko. To naziranje je po našem globokem in trdnem prepričanju neizrekljivo ugodne umetnosti. Mnogi kličejo: „Napredek“, storé pa zanj malo: mi hočemo zanj resno delati v umetnosti in v vedi.

Čislane naročnike lepo prosimo, naj nam zaupajo in se ne bojé, ako kaj rečemo svobodneje. Brez odkritosrčnosti ni napredka. „Dom in svet“ ni samo za jeden stan, ampak za vse Slovence. V njem naj se izraža občeslovski duh. Pustite, strankarji, nezaupnost in poslušajte nas: videli bode, da se lahko in dobro razumemo, ako le hočemo.

Naročnina za l. 1900. je ta-le: Za celo leto 8 K 40 h, za pol leta 4 K 20 h, za četrt leta 2 K 10 h. Za dijake je znižana cena po 6 K 80 h na leto. Za neavstrijske dežele je naročnina 2 K 40 h višja; za Ameriko 2 dolarja.

Uredništvo in založništvo.